

[Martin.]

Så er det, man spørger: Kan fem national-økonomer blive enige på fem uger? Og man spørger med endnu større betænkelighed: Kan de nå at slynge enighedens bånd om de syv repræsentanter, der repræsenterer seks forskellige interesser og organisationer? Hvis man virkelig vil være sikker på at opnå et resultat, må man hellere gå frem som ved pavevalgene, hvor man indemurer kardinalerne og ikke slipper dem ud, før de er enige. Det bruger vi imidlertid ikke her i Danmark, og det er jo heller ikke kardinaler, det drejer sig om. Desuden kan det måske også være en fordel, at udvalget skal skynde sig. Forslagets skæbne er for så vidt afgjort, som det er godtaget af ministeren.

Regeringen kan, som vi alle ved, nedsætte et sådant udvalg, og det sker nu, men det lader til, at regeringen hidtil har kviet sig ved det og gerne vil forhandle om en noget anden ordning. Det er vi også villige til; vi mener blot, at det stadig må fastholdes, at det er regeringen, der har ansvaret og initiativet. Det udtrykker den højtærede statsminister jo også ved de passiarer, han har indledt med erhvervenes folk. Men får vi det udvalg, som de radikale ønsker, må den side af sagen holdes aldeles klar, at det er landets regering, der skal løse disse opgaver og har ansvaret for deres løsning, og at det er folketinget, der har ansvaret for den regering, vi har.

Med disse forbehold og begrænsninger skal jeg tilsige vor venlige og mest velvillige behandling af forslaget.

Foss: Jeg kan på mit partis vegne tilsige en interesseret medvirken i det udvalg, der ...

Formanden: Må jeg bede om mere ro i salen.

Foss: ... der vil blive nedsat angående dette forslag til folketingsbeslutning, men dermed er ikke sagt, at vi venter os noget stort eller betydningsfuldt resultat af det kommende kommissionsarbejde. Jeg må have lov til at indskyde, at jeg meget vel har lagt mærke til, at forslaget går ud på, at den højtærede finansminister skal nedsætte et udvalg, men for ikke at for-

veksle det med det folketingsudvalg, der skal behandle forslaget, er det nemmere for mig at betegne finansministerens udvalg som en kommission. Jeg gætter på, at forslagsstillerne har valgt betegnelsen udvalg, fordi betegnelsen kommission somme-tider have været udsat for en vis ringeagt.

At retningslinierne for den økonomiske politik ikke har været de samme for regeringen, nationalbanken og de store organisationer, er vist alle klar over, og det synes også åbenlyst, at samarbejdet ikke har været særlig fremragende, men det spørgsmål, som naturligt rejser sig i denne forbindelse, er da, om der har været gjort alvorlige forsøg på at etablere samarbejde om den økonomiske politik, og den faktor, der har været nærmest til at tage initiativet, kan ikke være nogen anden end den høje regering. Hvis der ikke er taget noget initiativ til et samarbejde, er det regeringens ansvar, og hvis regeringen ikke har kunnet få nationalbanken og organisationerne til at følge de retningslinier, som regeringen ønskede at følge, burde den have sagt til, så man kunne høre det, men jeg har det indtryk, at man ikke har hørt ret meget til den høje regering i den anledning, endsige set forslag til ændring af forholdene.

Jeg går ud fra, at kommissionen ikke kan stille forslag om at fratage nationalbanken eller organisationerne ret til at have en anden mening end regeringen om den økonomiske politik; hvis det er meningen, at kommissionen skal beskæftige sig med nationalbankens rettigheder og ansvar, og hvis den skulle komme til det resultat, at nationalbankens ansvar skal begrænses, kan et sådant resultat ikke opnå vor støtte. Organisationernes selvstændighed skal jeg ikke komme ind på ved denne lejlighed, den skal jo diskuteres under behandlingen af det forslag om tvungen voldgift, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard også har fremsat.

Hvis det er meningen, at kommissionen blot skal analysere og kritisere de forskellige faktorerers politik, skal jeg ikke have noget imod det. Jeg er overbevist om, at det vil munde ud i en kritik af regeringens økonomiske politik. Det er måske også den egentlige mening med dette forslag; jeg føler mig ikke fuldt så troskyldig, som det ærede medlem hr. Martin gav udtryk for at være.

Under alle omstændigheder har regerin-